

شناسه	مقررات-رویه های اجرایی	تاریخ تهیه گزارش	۱۴۰۳/۰۸/۲۲
عنوان موضوع	ارائه پیشنهاد درخصوص مستثنی شدن حق ترانزیت واحدهای صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی		
مرجع طرح موضوع	کمیسیون کشاورزی اتاق بازرگانی		
شرح موضوع	مطابق با مصوبه وزیر نیرو به شماره ۹۸/۲۱۸۷۱/۲۰/۱۰۰ مورخ ۱۳۹۸/۰۴/۱۷ وزیر وقت نیرو، نرخ ترانزیت برق بر اساس هر کیلووات ظرفیت قراردادی (ظرفیت ترانزیت) بصورت ماهانه و بر مبنای متوسط قیمت تبدیل انرژی سال گذشته محاسبه می شود. قیمت ماهانه هزینه تبدیل انرژی، در ابتدای هر سال توسط شرکت مدیریت شبکه برق ایران منتشر می گردد. میانگین نرخ ترانزیت داخلی برق در سال، نباید از میانگین مصوب شورای اقتصاد بیشتر گردد. کلیه مصرف کنندگان برق (مشترکین) با دیماندر قراردادی بیش از یک مگاوات موظفند هزینه ترانزیت برق را بر اساس جداول زیر برای هر کیلووات ظرفیت قراردادی (قدرت قراردادی یا دیماندر) به شرکت مالک شبکه خود (برق منطقه ای یا توزیع نیروی برق) پرداخت نمایند. بنا به ابلاغیه وزارت نیرو در مهرماه ۱۴۰۳، براساس دستورالعمل نحوه و توالی محاسبه صورتحساب برق مشترکین، هزینه ترانزیت برای مشترکین با قدرت بالای ۳۰ کیلووات تا یک مگاوات براساس ارقام اعلامی توسط شرکت توانیر مربوط به ماه دوره صورتحساب به ازای هر کیلووات قدرت مصرفی و به نسبت تعداد روزهای دوره محاسبه و تحت عنوان هزینه ترانزیت از اردیبهشت ماده در صورتحساب درج می شود. براساس پیگیریهای صورت گرفته و با حکم دیوان عدالت اداری تا تعیین تکلیف نهایی دستور صدور توقف موقت دریافت افزایش هزینه های برق سال ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ از اردیبهشت ماه صادر شده است. از سوی دیگر صنایع تبدیلی کشاورزی که دارای پروانه بهره برداری از جهاد کشاورزی میباشند بر دریافت هزینه ترانزیت برق و محاسبه تعرفه بر مبنای تعرفه صنعتی از صنایع تبدیلی اعتراض داشته اند.		
ایرادات و مشکلات مطروحه	۱- در فراز ابتدایی ماده (۳) قانون مانع زدایی از توسعه صنعت برق تاکید شده است: "متوسط بهای برق مصرفی مشترکان صنعتی (بجز استخراج رمزارزها معادل متوسط نرخ قراردادهای تبدیل انرژی رای سی ای با توجه به بهای سوخت مصرفی نیروگاهها و هزینه انتقال تعیین و دریافت می شود." و در تبصره همین ماده قانونگذار تاکید میکند دستورالعمل تعیین بهای برق مصرفی مشترکان صنعتی موضوع این ماده تهیه و توسط وزیر نیرو ابلاغ میشود. با عنایت به تاکید قانون بر عبارت "مشترکان صنعتی موضوع این ماده" نشان می دهد برخی از مشترکان بدلیل نداشتن حداقل یکی از سه شرط "سهم درآمد محصولات صادراتی صنایع" و "شدت انرژی صنایع مذکور" و "سهم هزینه برق در قیمت تمام شده محصولات این صنایع" میتوانند مشمول این ماده نباشند. لذا با عنایت به اینکه صنایع غذایی بخش کشاورزی و بویژه برخی از آنها که کالای اساسی تولید میکنند مشمول قیمت گذاری دستوری بوده و اساسا صادرات ندارند و ایضا اختیاری برای تعیین قیمت محصول خود ندارند بدلیل عدم امکان تطبیق شاخص های سه گانه مذکور نباید مشمول این قانون باشند. ۲- آنچه از ماهیت شکلی تبصره ماده ۳ قانون مذکور حاصل میشود این است که قانونگذار قصدی برای مشمولیت بخش کشاورزی نداشته است. زیرا بر اساس تبصره ماده (۳) قانون مانع زدایی از توسعه صنعت برق دستورالعمل تعیین بهای برق مصرفی مشترکان صنعتی توسط کارگروهی متشکل از نمایندگان وزارت نیرو، وزارت صنعت معدن		

و تجارت و یک عضو ناظر از کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی انجام می پذیرد. مشاهده میشود وزارت جهاد کشاورزی بعنوان متولی بخش کشاورزی در تدوین دستور العمل نقش و ورودی ندارد لذا منطقاً و الزاماً اگر قانون گذار قصدی برای مشمولیت بخش کشاورزی داشت در تدوین دستور العمل وزارت جهاد کشاورزی را وارد میکرد تا از حقوق بخش کشاورزی در تدوین دستور العمل دفاع و الزامات این صنایع را لحاظ نماید. ۳- همانطوریکه در متن تبصره ماده (۳) قانون مذکور مورد تاکید قرار گرفته است، دستور العمل تعیین بهای برق مصرفی مشترکان صنعتی می بایست بر اساس شاخص هایی چون "سهم درآمد محصولات صادراتی صنایع"، "شدت انرژی صنایع مذکور" و "سهم هزینه برق در قیمت تمام شده محصولات این صنایع" تهیه گردد. این در حالیست که بسیاری از تولیدات صنایع غذایی فعال در بخش کشاورزی بدلیل اینکه کالای اساسی تولید میکنند و اساساً در موضوع قیمت گذاری و صادرات مشمول سیاست گذاری در شورای هماهنگی امنیت غذایی کشور میباشند. در این شرایط سوال اساسی این است که کار گروه مذکور در تبصره ماده (۳) قانون با چه آنالیز منطق و مکانیزمی "سهم درآمد محصولات صادراتی صنایع غذایی و سهم هزینه برق در قیمت تمام شده محصولات این صنایع" را محاسبه و دستور العمل تدوین کرده است. ۴- پیگیری شفاهی از شرکت توزیع برق استان حکایت از آن دارد که وزارت نیرو در اجرای ماده (۳) قانون مانع زدایی از توسعه صنعت برق و در فرآیند تدوین دستور العمل بدون توجه به شاخص های مورد تاکید صرفاً با ملاک عمل قرار دادن کدهای آیسیک و لحاظ آن با نگاه واحد به صنعت صنایع غذایی بخش کشاورزی را مشمول ماده ۳ قرار داده است. این در حالیست که کدهای آیسیک صرفاً یک لیست تشخیصی برای هویت بخشی به فعالیتهای صنعتی میباشد و هیچ تلازمی با اولویت بندی مدیریت و نحوه حمایت از صنایع و لحاظ سیاست متناسب با امنیت غذایی ندارد. ۵- همانطور که مستحضرد طبق ماده ۶۳ قانون الحاق موادی به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۱۳۸۰ بهای برق گاز و آب کلیه واحدهای تولید کننده محصولات کشاورزی از جمله صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی می بایست طبق تعرفه های کشاورزی محاسبه گردد. همچنین در قانون حفظ کاربری اراضی قانون تشکیل وزارت جهاد کشاورزی، قانون افزایش بهره وری بخش کشاورزی و قانون برنامه ششم توسعه بر این موضوع تاکید شده است. لذا خارج کردن صنایع تبدیلی و تکمیلی بخش کشاورزی از بخش کشاورزی و اعمال تعرفه صنعت برای آنها امری فرا قانونی و اجحاف در حق این واحدهای تولیدی می باشد که همواره تحت تاثیر مخاطرات طبیعی (خشکسالی، سرمازدگی و ...) و بی ثباتی اقتصادی (تحریم) و الزامات قرارگاه امنیت غذایی (قیمتهای دستوری ممانعت از صادرات و...) فعالیت می کنند محسوب می گردد.	
براساس صورتجلسه ارسالی	جمع بندی جلسه کارگروه تخصصی (کارشناسی)
۱- پیشنهاد میگردد جدول مندرج در تعرفه برق و شرایط عمومی آن اصلاح و تعرفه صنایع تبدیلی دارندگان پروانه بهره	پیشنهادهات

برداری از وزارت صمت و جهاد کشاورزی براساس کد آیسیک اعلامی تعریف گردد. ۲- تبصره ذیل ماده ۳ قانون مانع زدایی از توسعه صنعت برق به شرح ذیل اصلاح گردد: تبصره - دستور العمل تعیین بهای برق مصرفی مشترکان صنعتی موضوع این ماده حداکثر تا پایان فروردین ماه هر سال توسط کارگروهی متشکل از نمایندگان وزارت نیرو و وزارت صنعت معدن و تجارت و <u>وزارت جهاد کشاورزی</u> و یک عضو ناظر از کمیسیون انرژی مجلس شورای اسلامی بر اساس شاخص های سهم درآمد محصولات صادراتی صنایع، شدت انرژی صنایع مذکور و سهم هزینه برق در قیمت تمام شده محصولات این صنایع تهیه و توسط وزیر نیرو ابلاغ می شود. "	
بخشنامه شماره ۱۴۰۳/۴۲۲۱۹/۱۰۰ مورخ ۱۴۰۳/۰۷/۰۱ بخشنامه تعرفه برق و شرایط عمومی آن در سال ۱۴۰۲ ماده ۶۳ قانون الحاق	فهرست مستندات و مدارک پشتوانه